

Valkokaartit

Porvariston kaikki ponnistukset ovat koskeneet valtion ottamista sen haltuun: tämän kerran väkivallan avulla tapahtunutta on porvariston pyrkimysten määränä ollut keskittää tähän valtioon, joka on sen etujen ehdoton ruumiillistuma, kaikki mahdollinen voima ja määräämisvalta.

Kolme suurta maata ovat toteuttaneet kapitalistisen diktatuurin: Suur-Britannia, Ranska ja Saksa.

Olisi helppo osoittaa, kuinka niin yhdessä kuin toisessakin näistä maista on käytetty valtiosääntöä ja yleisen mielipiteen muokkausta yhdessä laajentamaan sen salaperäisen terrorin aluetta, joka porvarilliselle valtiolle on kehittyäkseen ollut tarpeeton.

Itse läheneenä kunnioituksen puutteesta ja häikäilemättömästä kritiikistä julistaa se lain kaikkivaltiaaksi majesteetiksi. Porvarillinen moraalissa laissa paikan, minkä uskonnollisen moraalilla verasi jumaluudelle. Laki on tullut yliluonnollisen kunnioituksen esineeksi.

Hallinnolliselle vallalle keskitään kaikki porvarillisen tyrannian tehtävät. Porvarillisten ministerien käskyvaltaan alistetaan näissä maissa kaikki, jotka tahtovat elää ja hengittää.

Sodan loputtua sai porvaristo käsiinsä suunnattoman määrän pakkovallan ylläpitämistä varten — tännekin, kuuluisia, kranaatteja, syöksytulta, myrkyllisiä kaasuja.

Minkä näytelmän todistajaksi siis joutuisimmekaan kansannousun ensimmäisessä oireessa? Valtio koettaisi käyttää hyväkseen kaartejaan, ja turvautua myöskin sotaväkeen.

Mutta jo ensimmäinen yhtenäinen voima riittäisi sille osoittamaan, etteivät poliisijoukot enää ole varmoja ja että sen armeija on vallankumouksellisen propagandan turmelema. Se opetus, jota on saatu tsaristisen Venäjän ja imperialistisen Saksan romahduksista, äskettäin lakkolivat juuri Englannin poliisit ja Pariisissa käyttäytyi jalkaväki tavalla sellaisella, että lakkolaisilla oli täysi syy osoittaa sille suosioitaan.

Ensimmäinen seuraus sodasta oli se, ettei kapitalistinen diktatuuri enää voi luottaa vahvimpaan laillisen sortonsa välineeseen. Mutta ei se mieli silti antautua. Se etsii itselleen toisen antisen tilalle. Mutta tämä toinen ase on luonnostaan sellainen, että se itsestään osoittaa porvarillisen valtion romahduksen nykyisessä muodossaan.

Yhtäkkiä näet huomattavaan itsensä kykenemättömäksi tukahduttamaan vallankumouksen niillä voimilla, jotka ovat olleet sille kylliksi niin pitkän ajanjaksona (lähes ja puoli vuosisataa), ei porvarillinen valtio keksi muuta keinoa kuin nostattaa vastakipinän ennen kapinaa, ohjata vastavallankumouksen vallankumouksen eteen.

Porvarillisen valtion puolustajat, selitettynä lailliseksi, ryhtyvät toimeenpanemaan tarkoituksellisia murhia, turvautuvat valkoiseen terroriin.

Porvarilliset sanomalehdet antavat meille tässä yhtenäisen todistuksen. Niinpä tiesi Temps-lehti heinäkuun 31 p:nä kertoa mieltäkiinnittäviä asioita Barcelonasta.

Tempsin mukaan oli syndikalistinen kiihitys siellä kehitynyt siinä asteelle, että se alkoi vakavasti huolestuttaa hallitusta. Ammattijärjestöt olivat muodostaneet yhteisen paikallista neuvostoa muistuttavan taistelujärjestön, joka oli vallankumouksellisen hengen läpitunkema.

Vaaran torjumiseksi olivat poliisivoimat riittämättömät. Kutsuttiin sotaväkeä paikalle ja kaupunki julistettiin piiritystilaan. Kun tätä oli kestänyt kaksi kuukautta, selittivät lakkolaiset, etteivät he lainkaan pelkää sotaväkeä ja ettei se toteutisi piirityksen käskyä.

Sotaväki on vallankumouksen tarve.

Silloin kiinnitti porvarillinen valtio huomionsa somateneihin. Nämä ovat samanlaisia valkokaarteja kuin suojeluskunnat Suomessa, Saksassa ja Itävallassa. Ne ovat virallisesti tunnustettuja ja järjestettyjä ja kuuluu niihin yksistään Barcelonassa 18,000 miestä.

Hallitus asetti niiden johtoon kenraalin. Jokaisella kadulla on oma somatenikorpraalinsa, jonka komennettavana on 40 miestä. Kadut ovat yhdistetyt korttelittain, korttelit kaupunginosittain. Valtuusto suorittaa puolet somatenien menoista sekä varustaa lisäksi patruullijoukot autoilla. On olemassa täydellinen autoyhteys, minkä tarkoituksena on saada nopeasti siirrettyä joukkoja uhatuille paikoille ja taata kaupungin muonitus yleislakon aikana. Kaupungin puhelinverkko on asetettu sen käytettäväksi.

Barcelonan valkokaarti kerskuikin jo saaneensa suurlakon murskatuksi (mutta kuitenkin tietää Temps-lehti viime elok. 5 p:nä kertoa, ettei tilanne siellä — huolimatta piiritystilasta ja poikkeustoimenpiteistä taikka ehkäpä juuri riippuen niistä — lainkaan parantunut).

Tämän järjestön saavuttaman menestyksen johdosta on hallitus alkanut järjestää niitä myös muihin väestökeskuksiin, kuten Madridiin, Sevillaan y. m. Ja etteivät somateinit ole olleet toimettomina, sitä todistavat ammuttujen työläisten ruumiit, joita on korjattu pitkin Catalonian teitä (Temps 5/8). Ne ovat muuten kiinnittäneet huomiota meän rajojen ulkopuolellakin: Sveitsistä ja Italiasta on käännytty erään catalonialaisen kansanedustajan puoleen pyynnöllä saada valkokaartin järjestelyä koskevia ohjeita.

Mutta on ainakin yksi maa, jonka porvariston ei ole tarvinnut pyytää ohjeita espanjalaisilta. Tarkoitin Yhdysvaltoja.

Taistelukseen I. W. W:tä vastaan ei porvarillisen valtion ole siellä tarvinnut turvautua poliisin enempää kuin kansalliseen miliisinkään; sillä on suojanaan kumouksellisia työläisiä vastaan omat valkokaartinsa, joiden nimenä on valvontakomiteat.

”Yhdysvaltain yhtyessä sotaan... ja I. W. W:n äärimmäisen rauhanpropagandan johdosta asetettiin komiteat ja viskattiin ne ympäri Amerikan kuin mitkä murhamiesjoukot kylästämyttömänä verilylyihin ja intohimonaan levittää terroria ympärillään. Nämä joukkueet kävivät ajojahtia vallankumouksellisia vastaan ja lahtasivat niitä kuin mitkä mielipuolet. Valvontakomiteat jäsenet kiduttivat vangiksi saatuja työläisiä mitkä raakalaismaisimmalla julmuudella. Puolustukseen sanoivat he: On totta, että me olemme lynchanneet näitä ihmisiä, mutta emme ole tehneet sitä ennenkuin he ovat (kidutettuina) tunnustaneet rikoksensa.”

”Vallankumoukselliset, jotka huomasivat olevansa komiteoiden vainomia, etsivät turvapaikkaa vankiloissa. Itse poliisilaitoksen tahtoon kunnioitetaan lakia ja tuomien murhaajain menettelyn vangitsi kaikki industrialistit, joita se piti uhattuina. Mutta komiteat tunkeutuivat miesvoimin vankiloihin raahaten niistä ulos etsimään uhrit ja tappaen ja kiduttaen näitä omalla julmalla tavallaan. Tällaisen kohtalon sai osakseen m. m. toveri Little, suurten kautsukkilakkojen veterani ja Teollisuus-Uniionin keskuskomitean jäsen...”

Lainaus on tehty erästä kuvauksesta, jonka muudan näiden vainojen uhri on kirjoittanut canadalaiseen La Bataille-lehteen.

Valvontakomiteat Yhdysvalloissa, somatenit Espanjassa, valkokaartit Baijerissa, Itävallassa ja Suomessa, ne

kaikki ovat yhden ja saman poliittisen tilanteen ilmiötä — sts. epätoivon keino päästää uhatun porvariston diktatuurin varjossa irralleen vastavallankumouksen voimat.

On luonnollista että nämä taistelujärjestöt ovat kehittyneet ensimmäisissä maissa, missä kapitalistinen diktatuuri ei ole vielä loppuunsa suorittanut hallinnollista kehitystään (kuten Yhdysvalloissa ja Venäjällä) taikka missä se ei ole koskaan onnistunut sitä täysin toteuttamaan (kuten Espanjassa) taikka vihdoinkin maissa, joissa sotahäviö on tehnyt tyhjäksi tämän keskityksen vaikutukset (kuten Saksassa ja Itävallassa).

Yhtä luonnollista on ainakaan, etteivät ne ole ehtineet juurtua muihin, missä vallan diktaattorinen keskitys on jo aikoja sitten laskettu lujalle pohjalle ja joissa sotavoitto lisäksi on sitä lujittanut, kuten Ranskassa ja Englannissa.

Ja kuitenkin voimme me maissa, jotka ovat pikkuporvarillisen kapitalismin paratiiseja, havaita samanluontoisia tunnusmerkkejä.

Liverpoolissa muodostettiin poliisilakon aikana aseellinen vapaaehtoisten kansalaisten järjestö, joka ei arkailtu hyökätä väkijoukon kimppuun.*) Ja Pariisissa muodostetaan parillaan Ententen kompaniapäällikköiden seura, joka ilmeisesti tulee toimimaan Ranskan porvariston valkokaartina. Siihen kuuluu jo useita tuhansia jäseniä ja toimii sen johtajana muuan sveitsiläinen palkkapäällikkö. Seurala on varma yleisohjelma ja toimintasuunnitelma, eikä siltä tullene puuttamaan enempää aseistusta kuin muitakaan apukeinoja.

Voimme niinamuooin vähin erin piirtää joitakin tulevan vallankumoustaistelun hahmoviivoja.

Entisen kahakan sijasta, johon toiselta puolen otti osaa kapinalliset, toiselta puolen poliisijoukot ja armeija, tulemme me kaiken todennäköisyyden mukaan toteamaan luokkataistelun kahden eri ryhmän välillä.

Valtio menetettyään tavantavalliset laillisen kuristuksensa välineet, tulee näköjään vetäytymään taistelusta jättäen kadut alttiiksi eri ryhmien väkivallalle, siten kylmäverisesti syöten maan sisäisen kouristuksensa raadeltavaksi.

Mutta me olemme nähneet lukemattomia levottomuuksia, joiden riehussa porvaristo on epätoivon vimalla tarrautunut järjestelmään, joka takaa sille oikeuden mitään kammoamattomaan riistoon.

Minkälainen Dante tarvittaisikaan tekemään kuolemattomaksi sen näytelmän näytelijät ja uhrit, jonka silminnäköiseksi me ja meidän lapsemme joutuvat.

Kapitalistinen diktatuuri on tukeva valkokaartejaan laukkiine voiminaan ja kaikkein apukeinoineen. Mutta on tuleva sellainenkin aika, jolloin se alkaa peljätä palkkapäällikkönsä, valkokaartikensa raakalaisen vaikutusta. On tuleva hetki, jolloin valkokaartit, tilapäisten voittojensa huumaamana koettavat syötä vallasta diktatuuriin, jota niiden juuri tuli puolustaa. Lyö tämän diktatuurin kieltämishetki. Ja sinä hetkenä demokraattien suurporvaristo kädet ristissä ruokkien pyytää punakaartin harvennettuja rivejä avukseen. Pariisin kommuunin taistelut, Dreyfus-häväistysjuttu tai spartacus-murhenäytelmä tulevat tämän hirvittävän luokkasodan jälkeen näyttämään vain pienen pieuilä sivukohtauksilta.

La Vie Ouvriere-lehdessä
Jean-Richard Bloch.

*) Tässä yhteydessä on muistettava Englannin rautatieakon aikana hallituksen kehoituksesta perustetut ”kansalliskaartit.” — Toim.

MUISTATHAN.

Muistathan syksyn, kun lempempi syyti, vaikk' tuulet ja vihurit viuhasti soi, jolloin sydänsäveleet sointuina yhtyi ja kuu niin kaameita varjoja loi?

Muistathan, silloin kun syysöiden tuulet Niin tutusti nurkissa vinkuelee? Muistathan silloin kun syksyiset tuulet aaltoset rannoilla vaahtoelee?

Tiedäthän varmaan mit' sielussain liikkuu — Siell' myrskyä myöskin — Oi muistathan? — Tyyntä mä kaipaan ja turvaa etsin. Se lohtua tois jos muistaisit vaan.

Hilma Lander.

UKUNIEMEN PIEKSIÄ-OPETTAJAN ASIA.

Kouluhallitus määrännyt toimitettavaksi tutkimuksen.

Kun sanomalehdissä on näkynyt kirjotuksia siitä, että Uukuniemen kunnan Ristlahden kansakoulun opettaja M. Väkiparta oli pahoinpidellyt erästä oppilasta sillä seurauksella, että sanottu oppilas on kuollut, on kouluhallitus kehottanut asianomaista kansakouluntarkastajaa viipymättä tutkimaan asiaa sekä ryhtymään sellaisiin toimenpiteisiin kuin heinäkuun 30 p:nä 1918 annettun asetuksen 136 pykälässä säädettään ja sittemmin ilmoittamaan mainitulle hallitukselle tutkimuksen tuloksista.

Uudista tilauksesi a-joissa, ettei keskeytystä lehden lähettämisessä tapahdu.

Sosialistisia

IVA-POSTI-KORTTEJA

Tilatkaa heti meiltä, niin saatte ihan postivapaasti 25 sentillä tusinan, osote:

TOVERI

Box 99, Astoria, Ore.

CANCER

Ei veistä ja verenhukkaa EI LAASTAREITA JA TUSKIA TUNNITTAIN TAI PÄIVITTÄIN Kasvannaiset, peräpukamat, pukamat, kupu kaulassa Naisten taudit, iho, vatsa, suolisto Neljän vuoden tutkimukset Euroopassa. Yli kolmikymmenvuotinen kokemus. PORTLAND PHYSICAL THERAPY LABORATORIES 412-417 Journal Bldg., Portland, Ore.

JOS OLETTE KIPEÄ

Pyytäkää VAPAA LAAKEKIRJAA — No. 5

Sinä on yli 25 vuotta ja näiden tautien sell. tottunut. Kun nykyisin täydellisen luottelu sopimalla kottiläikköä. Mistä jokuhan voi itse valita oman lääkkeensä tavallisen, suomen kielellä lääkityksen nimeltä y. m. Lääkkeet eivät ole patentoituja, vaan ne on keksitty monta kymmeniä vuosia. Tämä kirja on suomen kielellä ja pitkä ja on ollu jokaisessa suomalaisessa kodissa, sillä se on ollut kauan sitä tarvitse, varmaan huumattua lääkettä ja huumattua lääkettä. — Lignellin Apteekki on suurin — — Suon. Apteekki Yhdysvalloissa — P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.